

Turi Tímea

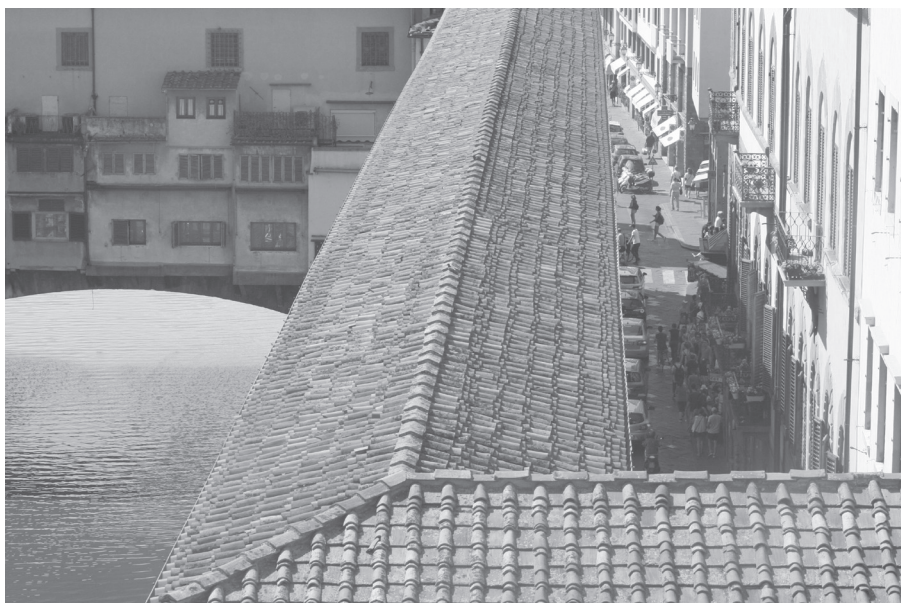
ZSOLTÁR MINDEN IDŐBEN

Istenem, ments meg azoktól,
akik végiggondolják a dolgokat.
Az út előttük egyenes, kopár.
Aki gyenge, attól eltekintenek.
Nekik van igazuk, de egyedül vannak,
legyenek akármennyien.

Istenem, ments meg azoktól,
akik nem gondolnak végig semmit.
Idétlenül nevetgélnek, felnőni restek.
Következmény számukra nincsen.
Sértettek, vállvonogatnak.

Mondanám, hogy én középen állok,
egy libikóka mértani felezőpontján,
hogy én vagyok a mérleg nyelve –
de ez hazugság.
Mert az egyik oldal valaminek a véglete,
a másik még az sem.
Ha középen állok, minden felborul.

Istenem, ments meg, arra kérlek.
Én már annyit gondolkodtam, tépelődtem,
nem mindegy, mire jutottam?
A két tábor csapjon össze a fejem felett,
de én maradjak sértetlen,
ments meg!
Ha nem másért,
neved kedvéért.

© Döbrentey Dániel: Firenze (Toscana), kilátás az Uffizi ablakából